

עפ"ג 43278-08-24 - מוחמד לולו נ' מדינת ישראל

פלילי - חוק העונשין - עבירות תעבורה

פלילי - שיקולי ענישה

פלילי - חוק העונשין - עבירות המתה

פלילי - חוק העונשין - עבירות רכוש

בבית המשפט העליון

עפ"ג 43278-08-24

לפני:

כבוד השופט יוסף אלרון

כבוד השופט חאלד כבוב

כבוד השופטת רות רון

המערער:

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המחוזי בתל

אביב-יפו ב-תפ"ח 62320-08-23 מיום

18.7.2024 שניתן על ידי השופטים י' טופף, ע'

מאור ו-מ' בן ארי

כ"ב בטבת התשפ"ה (22 ינואר 2025)

עו"ד יair חמודות; עו"ד לבנת מלמד

תאריך ישיבה:

בשם המערער:

בשם המשיבה:

פסק דין

השופט יוסף אלרון:

המערער, מוחמד לולו, פגע במהלך הימלטו מהמשטרה בקטנוועו של הרצל בוסטני (להלן: המנוח) שכתווצה מהפגיעה מצא את מותו. המערער הורשע על פי הודהתו בעבירה רצח לפי סעיף 300(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) (בסיס נפשי של אדישות)

עמוד 1

וכן ביצוע מספר עבירות נוספות. בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו (השופט י' טופף, השופט ע' מאור והשופט מ' בן אריה) בגזר דין ב-תפ"ח 62320-08-23 מיום 18.7.2024, גזר על המערער עונש של 20 שנות מאסר בפועל, לצד ענישה נלוית, ועל כך נסוב הערעור שלנו.

עיקרי כתוב האישום המתוקן

1. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, המערער, תושב רמאללה שהה בישראל בנגד חוק, קשור קשר עם שני מעורבים נוספים לגנבת רכב ולהברתו לשטхи הרשות הפלסטינית. בתוך כר, ביום 31.5.2023 בשעה 21:15 לערך, השלושה נפגשו בעיר חולון והחליטו לגנוב את אחד הרכבים. המערער ניפץ את שמו הימנייה האחורי של הרכב באמצעות מכשיר המשמש לכך, הניע את הרכב ונגב אותו. צוין, כי המערער מעולם לא החזיק ברישיון נהיגה כדין במדינת ישראל.

באותה העת, התקיימה פעילות יזומה של משטרת ישראל נגד גנבות רכבים. שוטר שנכח בקרבת מקום במסגרת פעילות זו הבחין במשועיו של המערער, ועל כן חסם חלק מהכਬיש באמצעות נידת משטרה וنعمד בסמוך לה. המערער נסע לכיוון הנידת באופן שיש בו כדי לס肯 את השוטר. בתגובה, האחxonירה כדור אחד לכיוון הגלגל האחורי של הרכב, אך המערער המשיך בנהיגתו הפרועה במטרה להימלט מהמשטרה.

מיד לאחר מכן, שוטר נוסף ביצע חסימה נוספת של חלק מהכਬיש באמצעות נידת משטרה אחרת ועצר לצידה. המערער נסע לעבר השוטר באופן שהיבנו להימלט על מנת להימנע מפגיעה. רכבו של המערער פגע בנידת, וכתוואה מכך היא נהדרה לכיוון הנגדי ופגעה בשני רכבים שחנו בסמוך לה. בשלב זה השוטר הורה למערער לעצור, ומשזה לא שעה להוראותו -ירה שלושה כדורים לעבר הרכב שבו נהג, שאחד מהם אף פגע ברכב. חרף הירוי, המערער המשיך בנהיגתו פרועה אל עבר הרחובות הסמוכים על מנת להימלט מהמשטרה.

בשלב מסוים במהלך ניסיון המערער להימלט, הלה פנה שמאליה בנגד לכיוון התנועה, ונכנס לכਬיש דו-סטרי מופרד בא-תנועה בניו. או אז, המערער פגע בקטנוע שעליו הרכב המנוח, והדף אותו לעבר רכב שנסע ממול. לאחר הפגיעה, המערער יצא מהרכב ונמלט באופן רגלי מהמקום, מבלי לעמוד על תוצאות התאונה, ותוך שהוא מותיר את המנוח לכוד מתחת לרכב שעברו נהדף הקטנוע.

כתוצאה מעשיו של המערער, נגרמו למנוח נזקים חכליים קשים שהובילו למוות. כמו כן, נזקונו שבעה כלי רכב ובתוכם שתי נידות של משטרת ישראל.

2. בגין האמור, יוחסו למערער עבירות של רצח לפי סעיף 300(א) לחוק (בסיסו נPsi של אדישות); קשירת קשר לפשע (גניבת רכב) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; גניבת רכב לפי סעיף 134(ב)(א) לחוק; שהייה שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכנסה לישראל, התשי"ב-1952; נהיגה ללא רישיון לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; נהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], התש"ל-1970; והזק לרכוש בمزיד לפי סעיף 452 לחוק.

תמצית גזר דיןו של בית המשפט המחוזי

3. המערער הורשע בעבירות שיוchosו לו על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון. לעניין העונש, הוסכם שהמשיבה תטען כי מתחם העונש ההולם הוא בין 19 ל-24 שנות מאסר בפועל, לצד עונשה נלוות, ואילו המערער יהיה חופשי בטיעוני.

4. בגור הדין, בית המשפט המחוזי התייחס למגמת ההחמרה שהרפורמה בעבירות ההמתה נועדה לבטא כלפי עבירות המתה המבוצעות בסיסו נPsi של אדישות, כפי שגם גם באה לידי ביטוי בפסקתו של בית משפט זה. עוד עמד, בין השאר, על הפגיעה החמורה שפגע המערער בערך קדחת החיים; על הנזק שנגרם למשפחה המנוח; ועל פגעת מעשי של המערער בסדרי השלטון. על רקע זה, נקבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של המערער הוא בין 18 ל-22 שנות מאסר בפועל בצירוף עונשה נלוות.

בגדי המתחם, בית המשפט המחוזי שקל לחובט המערער את עברו הפלילי המכבד, כמו גם את העובדה שבצע העבירות היה תלוי ועומד נגדו עונש נגדו על תנאי שלא היה בו כדי להניאו מעשייו. מנגד, נשקלו לזכות המערער נסיבותו האישיות והמשפחתיות, וכן העובדה שנטל אחריות על ביצוע המעשים והביע חרטה. בשקלולם של אלה, בית המשפט המחוזי ראה מקום את עונשו של המערער באמצעותו של מתחם העונש ההולם. על כן, נגזר עליו עונש של 20 שנות מאסר בפועל; 12 חודשים מאסר על תנאי לבלי עבירות אלימות מסווג פשע, למשך 3 שנים; 6 חודשים מאסר על תנאי לבלי עבירות אלימות מסווג עונן, למשך 3 שנים; 6 חודשים מאסר על תנאי לבלי עבירה של גניבת רכב או של היזק לרכוש בمزיד, למשך 3 שנים; 4 חודשים מאסר על תנאי לבלי עבירה של שהייה שלא כדין, נהיגה ללא רישיון או נהיגה ללא ביטוח, למשך 3 שנים; פסילה מהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 5 שנים; ותשלום פיצוי לבני משפחת המנוח בסך 150,000 ש"ח. כמו כן, נקבע כי המערער ירצה את רכיב המאסר בפועל שנגזר עליו במצטבר לעונש מאסר אחר שהוטל עליו בגין עבירות שביצע לאחר האירועים מושא ההליך דין.

תמצית טענות הצדדים בערעור

5. לטענת המערער, גזר דיןו של בית המשפט המחויז מחמיר עמו יתר על המידה. בכלל זה, נטען כי מתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו אינו עולה בקנה אחד עם מדיניות העונשה הנווגת. הודגש בהקשר זה כי העונש שנגזר על המערער הולם מקרים שבהם עבירות הרצח בוצעה תוך שימוש בנשק ובאופן הכלול ממד מובהק של אלימות, מה שלעמתת המערער לאaira בעניינו. המערער הוסיף וטען לפגיעה בזכותו להליך הוגן. זאת, לאחר שהכרעת הדיון בעניינו, שניתנה לאחר הליך גישור, התקבלה על ידי מותב שונה מזה שגזר דיןו. לדבריו, הדבר הוביל "לסתיה מהותית בתוצאות העונשה [...] אשר שונה באופן מהותי מן ההסכנות אשר בגין ניכרת הסדר הטיעון".

6. מנגד, המשיבה סומכת ידיה על גזר דיןו של בית המשפט המחויז. בטור כר, הודה כי המערער קיפד במשיו את חייו של המנוח - אזרח תמים שלרווע מזלו נקלע למקום; וכי עבר לרציחתו המערער ביצע שורת עבירות - החל מעצם השהייה הבלתי חוקית בישראל, עבר בגניבת הרכב וכלה בהתחמקות מהשוטרים תוך סיוכם. לעומת זאת, ממלול נסיבות המקירה מתחייבת עונשה מחמירה באופן שלא מקיים מקום להתרבות בגזר דיןו של בית המשפט המחויז. עוד הדגישה המשיבה את עבורי הפלילי המכובד של המערער אשר ריצה עד כה במצטבר לא פחות מ-13 שנים מסר בפועל בבתי הכלא בישראל בגין עבירות קודמות.

דין והכרעה

7. לאחר שקולת טענות הצדדים הגעתו לכל מסקנה כי דין הערעור להתקבל באופן חלקו וכך יצא לחברי ולחברת לעשות.

בموقع הערעור שלפנינו ניצבת עבירות רצח שבוצעה בסיסו של אדישות, כאשר המצד העובדתי שעליו נסמכתה העבירה היא נהיגה בכלי רכב. זאת, בשונה מרוב ככל מקרי הרצח באדישות אשר נדונו עד כה על ידי בית משפט זה. משכך, עניינו מציריך הוספת נדבר חדש בעיצובה מדיניות העונשה בעבירות הרצח באדישות לפי סעיף 300(א) לחוק.

מדיניות העונשה בעבירות הרצח הבסיסית בסיסו של אדישות

8. חיקוקו של חוק העונשין (תיקון מס' 137), התשע"ט-2019, ס"ח 2779, 230 (להלן: הרפורמה בעבירות ההמתה או הרפורמה) הוביל לייצור מדרג חדש של עבירות המתה על יסודם של עיקרונות האשמה וחשיבותו של ערך קדושת החים (ע"פ 8265/22 ג'עברי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (18.8.2024)). אחד השינויים המרכזיים שאומצו לשם יצירת מדרג זה הוא פיצולו של עבירת ההרגה

שעוגנה בסעיף 298 לחוק. עובר לרפורמה, חסן תחת עבירה זו הן מקרי המתה שבוצעו ביסוד נפשי של אדישות, הן מקרי המתה שבוצעו ביסוד נפשי של קלות דעת. מצב דברים זה עורר קושי ממשי, שכן, מדובר היה במנעד רחב מדי של מקרים השונים מהותית האחד ממשנהו במידה חומרתם ובמידת לשם של מבצע העבירה הנכללים תחת אותה עבירה (ע"פ 3187/21 אלקיים נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (21.8.2022); כן ראו: דברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 124) (עבירות המתה), התשע"ו-2015, ה"ח 972, 166 (להלן: דברי ההסבר לרפורמה)).

על מנת לפרט את הקושי האמור, נקבע כי מקרי המתה שנעשים ביסוד נפשי של אדישות יבואו בגדר עבירת הרצח "הבסיסית" (סעיף 300(א) לחוק) או עבירת הרצח בנסיבות חמירות (סעיף 301א לחוק). לעומת זאת, מקרי המתה המבצעים ביסוד נפשי של קלות דעת הוכנסו לאחר הרפורמה תחת עבירת המתה בקלות דעת (סעיף 301ג לחוק).

9. הפתרון שאומץ במסגרת הרפורמה לביעית היקפה הרחב מידי של עבירת הרצח, נסמך על הכרעה נורמטיבית של המחוקק ביחס לחומרת מעשי המתה שבהם הנאשם פועל תוך שהוא אديש לאפשרות התרחשות התוצאה הקטלנית. כפי שצוין בדברי ההסבר לרפורמה, היסוד הנפשי של אדישות "מגלם עדשה שלילית מובהקת ויסוד נפשי מגונה כלפי הערך של חי אדם" באופן אשר "mbtaz zolol mobekh והתכורות קשה וחמורה לערך של חי אדם [...] (שם, בעמ' 169; ראו עוד: ע"פ 21/6063 מדינת ישראל נ' יאסין, פסקאות 40-41 (26.3.2024) (להלן: עניין יאסין)).

על בסיסה של הכרעה ערכית זו מקרי המתה ביסוד נפשי של אדישות ומקרי המתה ביסוד נפשי של כוונה דרים עתה יחד בכפיפה אחת תחת שתי עבירות הרצח. לדברמשמעות בשני רבדים עיקריים - במישור התיג הפלילי של המミית הפועל באדישות כ"רוצח" לכל דבר ועניין; ובמשור העונישה, שכן, העונש המרבי הקבוע בצד עבירת הרצח הבסיסית הוא מאסר עולם, והעונש הקבוע בצד עבירת הרצח בנסיבות חמירות הוא מאסר עולם חובה (עניין יאסין, שם).

10. מאז היכנסה של הרפורמה לתוקף הגיעו לפתחו של בית משפט זה מספר לא מבוטל של מקרים שבהם הורשו נאים ביצועה של עבירת הרצח הבסיסית ביסוד נפשי של אדישות. בית המשפט צעד בזיהיות מקרה לקרה, עקב הצד אגדול, על מנת לעצב באופן מדווד את מדיניות העונישה הרואיה בעבירה החדשה שיצרה הרפורמה. המשותף למקרים שנדרשו עד כה הוא בכר שמעשי המתה שניצבו בבסיסם כלל נופך של אלימות הטבע בהם באופן איינהרנטי.

כך, למשל, ב-ע"פ 2654/22 מדינת ישראל נ' דישלבסקי (6.12.2022), הנאשם, סרגיי דישלבסקי, היכה את המנוח מכות נמרצות שכתוצאה מהן מצא את מותו. בגין כך הועמד עונשו של דישלבסקי בבית משפט זה על 22 שנות מאסר בפועל, חלף 18 שנות מאסר בפועל שגזר עליו בית המשפט המחויז.

ב-ע"פ 4137/22 אナンטפאק נ' מדינת ישראל (2.7.2023), הנאשם, טאויסיט אナンטפאק, ذكر את המנוח דקירה אחת בבית החזה באופן שהוביל למוותו של الآخرן. בית המשפט המחוזי גזר על אナンטפאק עונש של 17 שנות מאסר בפועל, ועונש זה נותר על כנו בפסק הדין בערעור משלא הוגש ערעור מצד המדינה.

ב-ע"פ 2079/22 חוג'יראת נ' מדינת ישראל (13.8.2023) (להלן: עניין חוג'יראת), אחד הנאים, יחיא חוג'יראת, ירה מספר כדורים לעבר רכב שבו ישבו המנוח ואדם נוסף. אחד ה כדורים חדר את דלת הרכב והוביל למוותו של המנוח. על רקע זה עונשו של חוג'יראת הוחמר בבית משפט זה ל-22 שנות מאסר בפועל, חלף 18 שנות מאסר בפועל שנגזרו עליו בבית המשפט המחוזי.

כפי שניתן להיווכח מדוגמאות אלה, מקרים הרצח באדישות שהגיעו במרוצת הזמן לפתחו של בית משפט זה נבדלים האחד ממשנהו בתשתיות העובdotית ובאופן שבו בוצע האקט המミית. אולם, בין אם האקט הממיית בוצע באמצעות סיכון או נשק חם, ובין אם הוא תוכאה של מכות הנאשם - המשותף לקרים אלה הוא היסוד האלים שטבע בהם; בכלל המקרים הנאים אומנם פועל מtower אידישות לתוכאה הקטלנית, אך הם ללא ספק פועלו תוך ידיעה ברורה שמעשיהם פוגעים בערך המונג של שלמות הגוף והביטחון האישי.

11. לא כר הם פנוי הדברים ביחס לקרים המתה שהם פועל יוצא של נהיגה ברכב. מקרים אלה שבעבר נכנסו לעבירת ההריגה כשם נעשו בסיסו נפשי של פיזות, נכללים כתע בעיקר תחת עבירת המתה בנסיבות דעת (ראו דברי ההסבר לרפורמה, בעמ' 177) ועשויים בנסיבות המתאימות לעלות אף לכדי רצח באדישות. יחד עם זאת, בנגדם לקרים שנדרשו לעיל, מקרים הנהיגה ברכב אינם "טבולים" לחלוון בסיסו אלים. כל רכב אינו כולל נשק מעצם טיבו. המצב המנטלי של הנאים בעבירות אלה אינו מאופיין ברצון לפגוע בערך המונג של שלמות הגוף מלכתחילה. בהתאם, מעשיהם של הנאים אינם מכוונים מראש כלפי קורבן מסוים. במקרים אחרות, מקרים בהם נאשם נוקט באלימות יוומה ומכוונות כלפי הקורבן שונים מקרים בהם הנאשם גובה את חייו של הקורבן כתוכאה מנהיגה ברכב שלא נועדה באופן ישיר לפגוע בחוי אדם.

יובהר - אין באמור כדי לשנות מכך שמדובר המתה שהם תוכאה של נהיגה ברכב שנעשים כאשר הנהג אדיש לאפשרות קרות התוכאה הקטלנית יתויגו באופן חד ובBORO כ"רצח"; אין באמור גם כדי לשנות מכך שיש לנוקוט כלפי עבירות אלה במלוא החומרה הנדרשת, ראוי למי שמורשע בראיחתו של אדם אחר. אך לצד זאת אין לשוכח כי מטרת הרפורמה בעבירות המתה היא יצירת מדריך ענישה הולם לנוכח עקרון האשמה, ומדד צה יש ליצור גם בין הרוצחים הפועלים באדישות. המקרים שבהם המתה היא תוכאה של נהיגה ברכב הם ככל, שונים בחומרתם מקרים שבהם היסוד האלים אינהרנטי למעשה. האנטי-חברתיות של המקרים האחרונים גבואה יותר, ומילא על הענישה בהם

להיות חמורה יותר.

מן הכלל אל הפרט

12. האקט המミת במקה דן בוצע במסגרת נהיגה ברכב. המערער פרץ לרכב, נ Heg בו ולא היה בשני המchosמים שהציבו השוטרים כדי לחדר את נהיגתו הפראית. המנוח נפל קורבן לניגתו של מושחת הרسن של המערער, להיווט שווה נפש לאפשרות שיקוף חיים בניגתו זו ולהפרקתו למוות לאחר שפצע בקטנווע. חרף חומרתם הרבה של מעשי ומידת אשמו הגבוה אשר מצדיקים את תיוגו כ"רוצח" - אין עניינו מצדיק ענישה בשל המקרים החמורים ביותר של רצח בסיסון נפשי של אדישות. במעשי של המערער אין רכיב טבוע של אלימות כבמראית מעשי הרצח באדישות. במוותבציה הראשונית שהנעה את מעשי לא מגולם רובד אלים, כי אם נוכנות לפגוע בערך מוגן של רכוש. אומנם, עניינוינו אינם משתי' לחלווען לקטגורית מקרים ההמתה במסגרת תאונת דרכים בראש הבדיקה שביצעת לעיל, אלא עניין לנו במקה דמויר יותר שבו נהיגת היא חלק מאקט עבריני נרחב יותר, אך עדין מדובר במקה דמויר המצוי בתווע שבן תאונות דרכים בין מקרים הרצח באדישות הנגועים באלימות מובנית. לנוכח זאת, אני סבור כי העונש שנגזר על המערער בבית המשפט המחווע הוא מעט מחמיר מדי בשים לב למדיניות הענישה הרואה במקרים מעין אלה.

יחד עם זאת, אל לנו להעלים עניינו משורת נסיבות לחומרה שהתקיימו בעניינו של המערער ואשר בעטיין ההקלה בעונש שלה הוא זכאי היא הקללה מדודה בלבד. בהקשר זה יציין כי גם שכל ידוע הוא כי אין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בעונש שגזרה הערקה הדינית, במקרים שעניינים עיצוב מדיניות הענישה בראש הרפורמה בעבירות ההמתה - מתחם התערבותו של בית המשפט זה רחבי יותר (עניין חוגיגאת, בפסקה 9).

13. אשר לנסיבות לחומרה שהתקיימו במקה דן. תחילת, האקט המMiת בעניינו התקיימים אגב הימלטות המערער מהמשטרת. משכך, בהחלטת יתכן כי עובדות המקה דן מגבשות את הנסיבה המחייבת הקבועה בסעיף 301א(א)(2) לחוק באופן שעלול היה להוביל להרשעת המערער בעבירות הרצח בנסיבות מחמירות, וממילא לתחולתו של עונש מאסר עולם בעונש חובה. וכן, בכתב האישום המקורי העבירה שיוחסה למערער היא עבירה הרצח בנסיבות מחמירות, וזה שונתה לעבירה הרצח הבסיסית במסגרת הסדר הטיעון שנערך בין הצדדים. אומנם, בכתב האישום שבו הודה המערער תוקן, עליינו לדונו בהתאם לאמות המידה של סעיף 300(א) לחוק, אך עדין ברור כי ישנו רובד של חומרה בנסיבות בהתאם לרציוןל שבבסיסה הנסיבה המחייבת שיוחסה למערער בתחילת ההליך (על כן ראו: ע"פ 2083/2022 י"ן נ' מדינת ישראל, פסקאות 31-33 (5.2.2023)). מילא, העבודות הרלוונטיות נותרו בכתב האישום המתוקן והן משליכות על חומרת העונש כנסיבות ביצוע העבירה (סעיף 40ג לחוק).

14. זאת ועוד. המערער לא הורשע בעבירות הרצח בלבד, אלא בשורת עבירות נוספות שהיה בה להוליך לעונשה לא מבוטלת בפני עצמה. כך, וכמפורט לעיל, המערער הורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע, גניבת רכב, שהייה בישראל שלא כדין, נהיגה ללא רישיון, נהיגה ללא ביטוח והזקק לרכוש במשיד. מובן כי הצבירותן של עבירות אלה לכדי מכלול אחד יחד עם עבירת הרצח שבה המערער הורשע, מצדיקה מתן עונש חמור ואינה מאפשרת אלא הקלה מתונה בלבד בעונשו.

15. כאמור יש להוסיף את העובדה של המערער בעל עבר פלילי מכבד עד מאד. הלה ריצה עד כה כ-13 שנות מאסר בפועל, ואף לאחר ביצוע המעשים מושא כתוב האישום דנן, כאשר משטרת ישראל טרם עצרה אותו, הוא ביצע עבירות נוספות. המערער הוא אפוא מי שאינו נרתע מלעbor על הדין פעמיים; מילות החוק רחוקות מלהיות בגדר גבול מחיב עבورو; וענישתו על ידי בית המשפט לא שניתנה כהוא זה מנטיתו לשוב לسورו. בנסיבות אלה, שומה علينا ליתן לעברו הפלילי של המערער משקל ממשי בעת קביעת התוצאה העונשית (סעיף 40(11) לחוק).

16. אם לסכם: מדיניות העונישה הרואה בעבירות הרצח בסיסו נפשי של אדישות מצדיקה הבחנה בין מקרים שבהם טבוע באופן מובהן רכיב של אלימות, לבין מקרים שבהם לא קיים רכיב צזה כדוגמתה המקירה דנן. נקודה זו מצדיקה הקלה בעונשו של המערער, אך על הקלה זו להיות מתונה לנוכח מכלול הנסיבות לחומרה שהתקיימו בעניינו.

לפיכך, אציג לחבריו ולחברתי כי נקל בעונשו של המערער כך שהוא יעמוד על 18 שנות מאסר בפועל, חלף 20 שנות המאסר בפועל שגורע עליו בית המשפט המחווי.

יוסוף אלרון
שופט

השופט חאלד כבוב:

אני מסכימן.

חאלד כבוב
שופט

השופטת רות רונן:

אני מסכימה.

רות רונן
שופטת

הוחלט כאמור בפסק דין של השופט יוסף אלרון.

ניתן היום, י"א שבט תשפ"ה (09 פברואר 2025).

רות רונן
שופטת

חאלד כבוב
שופט

יוסף אלרון
שופט